

zeno slovanské bohosluženi, vpádem Uhróv tak rozslapáno, že vse opět v zapomenutí prislo, že Moravu hťej nehtëj německé říši podrobovali, a s obou stran takovou nevědomost uvedli, že latináři Methodia za kacíře, a pismo slovanské od Jana VIII. právem shváleno, za gothické drželi. Rarvaté však neohlížejíce se na nepravé dekrety, služby boží po slovansku spívati nepřestávali.<sup>14</sup> Zde rozkládá (Kopitar) o

вяское богослужение такъ было угнетено вторжениемъ Угровъ, что все снова пришло въ забвѣніе. Моравія подчинилась нѣмецкой имперіи, и съ обѣихъ сторонъ внесли такое невѣжество, что Латинцы почитали Меодія еретикомъ, а словянское письмо, справедливо одобренное Іоанномъ VIII., принимали за гоетское. Но Хорваты, несмотря на несправедливыя опредѣленія, непереставали совершать божественное служение по словянски.<sup>14</sup> Тутъже, говорить (Кони-

*cujuscunque gentis essent, obedientiam erga suum archiepiscopum imperantibus; addito jam tunc, a. 880, suffraganeo Nitriensi Wichingo Alemanno, et tertio postulato ad ordinandum, ita ut deinceps Methodius metropolita cum his duobus suffraganeis canonicis reliquos, qui in tam ampla vinea Domini (hodie viginti fere episcopatibus gaudente) proxime necessarij viderentur, episcopos posset consecrare. »Literas denique sclauinicas a Constantino quondam philosopho repertas, quibus Deo laudes debite resonent, jure laudamus, et in eadem lingua Christi Domini nostri praeconia et opera ut enarrentur, jubemus. . . . Nec sanæ fidei vel doctrinae aliquid obstat, sive missas in eadem sclauinica lingua canere, sive sacrum evangelium vel lectiones divinas novi et veteris Testamenti bene translatas et interpretatas canere, aut alia horarum officia psallere. . . . Jubemus tamen ut in omnibus ecclesijs terræ vestrae, propter majorem honorificentiam, evangelium latine legatur, et postmodum, sclauinica lingua translatum in auribus populi annuncietur; sicut in quibusdam ecclesijs fieri videtur. Et si tibi et judicibus tuis placet, missas latina lingua magis audire, praecipimus ut latine tibi missarum sollemnia celebrentur.«*

<sup>14</sup> Gratulabantur sibi Bavari quod e metropoli sua expulissent graecos competitores, quamquam fructu pro se nullo; nam abhorrentes ab illis Moravi, quamquam post Svato-pluci mortem intestina discordia et externo bello fracti, tamen sibi proprium a pontifice romano archiepiscopum cum tribus suffraganeis curaverant ordinari (de qua re extant in Concil. collect. binæ Germanorum episcoporum ad papam quasi expostulatoriae, reciproci odii monumenta: dicunt illi *Moravos, sive velint sive nolint, Germanorum regno fore subactos*). Sed his jurgiis finem imposuere Hungari gentiles, occupata Dacia et Pannonia, sicque extincto ephemero (?) Moravorum regno. — In Croatis Serbisque pro nescio quo primatu se gerebat Gregorius Nonensis episcopus, omnes omnium diocesium presbyteros slavos ordinare praesumens; sicque laesis latinorum episcoporum juribus et emolumentis, concilio provinciali Spalatensi causam praebuit injuste plane repressionis. Poterant nempe jure intra suam provinciam relegare Nonensem reliqui episcopi, quorum ille provincias quoad Slavica invaserat: sed debebant simul in sua quisque provincia providere ordinandis a se ipsis presbyteris Slavis. Sed illi maluerunt vetare ignotam sibi liturgiam slavica, quamvis admissam et probatam ab Johanne VIII.; jure igitur suo contemserint Slavi tam